

Naši častiti naročniki in uvrstniki naj poslužno na znanje vzamejo, da mi plačila na nas le tedaj pripoznamo, kadar se denar po poštni nakaznici ali položnici poštne hranilnice na našo upravnitvo pošlje, ali tedaj, kadar se zneski neposredno v našem upravnitvu v Ptuj, gledališko poslopje štev. 3, proti potrdilu prevzamejo.

Plačila, katera prevzamejo druge osebe, nimajo za nas nobene veljavnosti.

Upravnitvo „Štajerca“ v Ptuj.

Kmet nima ničesar!

Vprašamo gospode duhovnike, ki gotovo v nobenem oziru ne trpijo pomanjkanja, — vprašamo jih, ki vendar živijo med ljudstvom, med kmetiskim ljudstvom, — ki so vendar učitelji krščanske ljubezni in ki so nasledniki tistega, kateri ni imel prostora, da bi svojo glavo k počitku položil, — vprašamo torej te gospode: Ali ne vidite kmetijske bede? Ali ne vidite naše kmete delati in stradati in trpeti in zopet delati? Ali ne opazujete, koliko kmetov pride iz obupa v prerani grob? Ali ne vidite, kako vse gospodarstvo vsled teh razmer nazaduje? . . . Ej, prepričani smo, da to vse vidite in opazujete. Saj živite med ljudstvom, saj čujete na cesti in v spovednici krvave vzdihljave kmetijskega trpina . . .

Gospodje duhovniki! Ali veste, zakaj Vam to pripovedujemo? Mi Vam privoščimo Vaše dobro življenje. Kmet ne zavida nikomur sreče. Kmet ni skopuh in ni lakomen! Ali, gospodje duhovniki, vsa čast Vam in Vašem stanu; le nekaj ne pozabite: da živite i Vi od kmeta! Kadar razdelite na krožniku fino pečenega piščanca, spominjajte se, da živi kmet ob krompirju in da je njegov trud Vam pomagal . . .

Zakaj Vam kličemo to v spomin? Vi duhovniki ste krivi, da si je kmet sedanje poslance izvolil. Vi ste mu te poslance priporočali, Vi ste kmeta z vsemi mogočimi sredstvi silili, da je te gospode volil, čeprav bi imel raje neodvisne može in kmete. Vi gospodje duhovniki ste torej tudi odgovorni za delo teh poslancev. To odgovornost morate pred Bogom in pred ljudmi prevzeti! Ti poslanci pa so z dajanjem ljudstvu na neobvprijoči način škodovali. Vzeli so mu sleherni upanje za zboljšanje njegovega položaja. Razbili so deželni zbor in se izjavili proti sklicanju državnega zbora. Ti poslanci so torej kmeta pribili zopet na križ trpljenja!

In Vi, gospodje duhovniki? V volilnem času ste Vi obljubovali, da bodejo ti poslanci ljudske interese zastopali. Raz prižnic ste govorili in v spovednici šepetali, da bodejo ti poslanci ljudstvu pomagali. In zdaj? Zakaj zdaj molčite, gospodje duhovniki? Zakaj ne prislitate poslancev, da morajo za ljudstvo delati?!

Gospodje duhovniki, premislite eno: kmet nima ničesar več, kmet je berač . . . Vaši poslanci so tega sekrivi! Zato pa pustite, gospodje duhovniki, kmeta zdaj pri miru! Ne prosjajte pri kmetu! Ne pošiljajte berače na zbirco, ne jemajte kmetu pridelek zemlje, orane s krvjo in znojem . . . Vi duhovniki bodeste lahko brez zbirce živeli, dobro živeli, — kmetu pa bodeste s tem zadnji grizljaj kruha pustili.

Duhovniki, imejte usmiljenje, — kmet nima ničesar več, kmet je izmozgan . . .

Politični pregled.

Za Spodnjo Štajersko, ki je vendar v pretežni večini slovenska, se morajo nemški poslanci potegovati, kajti prvaški za gospodarsko delo pač nimajo časa. Med najprijadnejše poslance spada R. Marckhl, ki je te dni pri poljedelskem ministertvu posredoval za pomoč spodnještajerskemu prebivalstvu. Kakor znano, je pri nas zdaj na eni strani pomanjkanje živine, na drugi pa hudo pomanjkanje krme. Vsled tega prišlo je jako veliko kmetijskih eksistenc v nevarnost. Tudi rastejo vsled tega itak neverjetno visoke cene mesa. Potom zveze kmetijskih združenj se hoče zdaj na Češkem in Moravskem ceno živino nakupiti ter jo potem pri nas poceni prodati. Poleg tega se hoče tudi dovoliti brezobrestna posojila za nakup živine. Za vse to se nemški poslanci potegujejo. Upati je, da bode vlada čimprej kaj storila. Kajti beda na Spodnjem Štajerskem je res velikanska.

Prepoved za ptujski okraj. Poljedelsko ministertvo je vsled kuge na gobcih in parkljih prepovedala izvoz parkljarjev iz političnega okraja ptujskega (to so okraj Ptuj, Ormož in Rogatec) v Hrvatsko-Slavonijo.

Češki deželni zbor je bil po kratkem, brezpomembnem zasedanju zopet odgođen.

Umril je član gospodske zbornice grof Karl E. Nostitz. Bil je eden voditeljev katoliške narodne stranke na Češkem.

Novi davki? Čuje se, da bode vlada z ozirrom na zahtevano zvišanje plač državnih uradnikov zopet celo vrsto novih davkov predlagala, m. dr. zvišanje osebno-dohodninskega davka v višjih razredih, davka na dividende in tantième, nadalje davek za neoženjene, preosnovno davka glede daril in dedščin itd. Radovedni smo, kaj še vse bode skrbna vlada obdačila . . .

Proti draginji sprejeli so okrajni zastopniki v Budimpešti sledeče sklepe: Mestno fabriko kruha se tako poveča, da zamore vsak dan 70.000 kil kruha proizvajati. Mestne njive se porabi edino za zelenjavo. Vžitninski davek za divjačino in perutnino se odpravi. Mesto samo nakupuje v velikem življensks sredstva in jih potem po primernih cenah proda. Mesto uredi nadalje lastno veliko mesarijo itd. itd.

Se eden ubiti! Pri znanih dunajskih izgrelih je bil tudi neki Wögerbauer s sabljo ranjen. Zdaj je v bolnici umrl. Doslej so torej pri teh izgrelih štiri osebe svojo smrt našle.

Portugalska doživela je zopetno revolucijo. Duhovščina namreč z republiko ni zadovoljna in je vsled tega ljudstvo proti nje razburilo. Pod vodstvom duhovnikov, ki sami tudi prav izborno streljajo, pričel se je upor, katerega pa je republičanska vlada z orožjem zadušila.

Padavica. Sredstev proti tej boleznii priporočajo celo množico. Gotovo je pa, da noben slučaj epilepsije ni popolnoma enak drugemu, nego je velik razloček po lastnostih posamezne bolezni in bolnega človeka. Iz tega izhaja, da samo individualno zdravljenje more zagotoviti uspeh. Tej zahtevi pa popolnoma odgovarja že tisočkrat preizkušeni in tudi od strokovnega časnopisja vpoštevani zdravilni način, ki ga opravlja znameniti budapeštanski specialist dr. Aleksander Szabo. Tako doseženi zdravilni uspehi so tem dragocenejši, ker streme za radikalnim ozdravljenjem epilepsije. Pomoči potrebnim radovoljno daje pojasnila ordinacijski zavod v Buda-Pešti, V., Grosse Kronengasse 18. 945

Polom v Šoštanj.

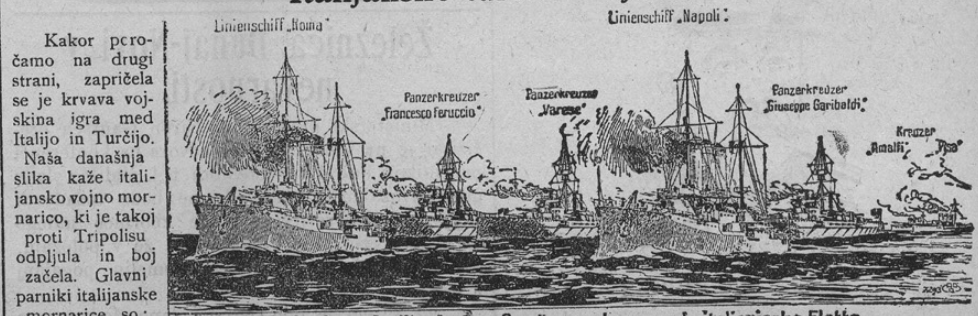
Med šoštanjskimi prvaki se širi obup, — vedno bliži prihaja pošast poloma v prvških podjetjih. Vse se giblje in vse se maje. Dobili smo celo kopico materijala o šoštanjski prvški posojilnici. Za danes naj v prvi vrsti le ponatisimo članek, ki so ga prinesli te dni nemški listi. Članek se glasi:

„Kakor znano gre vsem prvškim posojilnicam jako slabo. Zdaj pride šoštanjška prvška posojilnica s svojim načelnikom Skobrnetom na vrsto. Vrabc na strehi posojilnice pojejo in čivkajo glasno o predstoječi likvidaciji. Tudi vsi ljudje v Šoštanju vedo to in istotako znani dr. Vekoslav Kukovec v Celju. Ta je hotel posebno moder biti, da bi šoštanjki in celjski posojilnici zopet na noge pomagal in da bi nekaj zanje rešil. Na Dunaju, IV. okraj, Schelleingasse 14, živi neki modri mož, ki je hišni posestnik in se piše Heinrich Steinerherz; ta je vkljub svojemu imenu si obvaril dobro dunajsko srce in je „kupil“ od šoštanjskih posojilničnih prvakov z okroglo 150.000 K cenjeno nekdanj Ivan Vošnjakovovo fabriko usnja, ki je bila last posojilnice ter elektrarne v Šoštanju; „kupil“ je to za okroglo 100.000 kron. Posojilnica mu je dala 10.000 K posojila v „gotovini“; potem je Steinerherz iz same krščanske ljubezni na posojilnični posesti (fabriki za usnjo ter elektrarni) intabulirane zahtevke ljubljanske kreditne banke v znesku 40.000 K in intabulirane zahtevke celjske posojilnice v znesku 78.000 K, skupaj torej 118.000 K, prevzel; stem je „kupnina“ v znesku okroglo 100.000 K poravnana.“ Iz hvaležnosti za tistih 10.000 K posojila, ki mu jih je dala šoštanjška posojilnica, pristupil je Steinerherz posojilnici oskrbovalno pravico čez fabriko za usnjo in elektrarno; tudi je obdržala posojilnica „pravico“, da sme iz „dohodkov“ fabrike in elektrarne osobe in reparature plačavati. Svetovna firma Siemens & Halske pa meni, da elektrarna sploh ni prav nič vredna. Torej kdor ne veruje: Novi lastnik fabrike za usnjo in šoštanjke elektrarne je od 1. oktobra 1911 sem gospod Steinerherz, ki odslej električni tok v Šoštanju po „velikem in malem“ oddaja. No, Šoštanjci si šepetajo, da je vkljub temu vse pri starem ostalo. Posojilnica: Gute Nacht! Der k. k. Staatsanwalt wacht! — Tako pišejo torej nemški listi in prvaki doslej niso nič pametnega odgovorili. Malo „prekunštni“ se nam ti prvški gospodje zdijo! Kajti kar je določeno za polom, se ne da z nobenimi manevri ozdraviti! Tudi s takimi „kunštnimi“ bilancami ne, kakor smo jih pri prvških navajeni. Prosimo, kaj je to, ako se stvar, ki se zanjo dobi največje ponudbo 100.000 K, v bilancah ceni na 142.415 kron? Ali pa stvar, za katero se največ 29.510 K ponudi, se ceni v bilanci na 40.197 K? Skupno se je posojilnične posesti cenilo na 185.287 K, seveda v bilanci; pri prodaji pa se je zanje največ ponudilo 135.580 K!!! To so prav čudne in delikatne stvari, s katerimi se bode morala tudi oblast natančneje potepati. Sicer pa bodedo o celi zadevi še natančna poročila prinesli. Nam se le vbogi kmetje smilijo.

Dopisi.

Polenšak. Dragi mi „Štajerc“! Še vedno

Italijansko-turška vojska.

Uie in den tripolitianischen Gewässern kreuzende italienische Flotte. seveda vso turško brodovje z lahkoto premagati. Na njih je 4552 mož. Sicer pa je gotovo, da se ta vojska ne bode na morju dokončala.

Zobna kréma
KALODONT
Ustna voda 40